

Pierre Chaumont
(Canada)
- Piotr Rambowski
(Poland):
Silence is golden

Iványi Bianca

Tandem-alkotások A 16. LindArt kiállításáról

Amikor a lendvai Zsinagóga kiállítótermében a 16. LindArt Nemzetközi Ifjúsági Művésztelep eredményét, a tíznapos művészi együttműködés során megszületett munkákat/műveket szemléltük, külön-külön és egyben, a tárlat egységeként, feltűnik egy olyan közös hang, nyelv, közös látás- és gondolkodásmód, mely a művésztelep mottójával szolgáló kooperáció koncepcióján is túlmutat, még tágabban értelmezi és érzékelteti az egymásrahatás, együttműködés, közösség-vállalás csak itt és csak most történő megvalósulását.

Szántó István
(Magyarország)
- Francisco Perez
(Chile):
Négy ablak

A projekt lényege szerint ugyanis a meghívott nyolc alkotó, szigorú szakmai kritériumok szerint, majd' száz jelentkező közül kiválasztva, párban, azaz tandemben, szó szerint is egy vagy egy sorozat közös művet hozott létre. Bevallom, amikor először hallottam az ötletről

és magáról a LindArt kreatív és friss szellemiségéről, egyúttal évtizedes tradíciójáról, igencsak meglepődtem. Kétségtelen, hogy az interakciók egyre fontosabbak ma, a helyi jellegzetességek, saját, sajátos értékek felerősítésével együtt. Nagyon kell az egyéni és személyes, közvetlen élmény és tapasztalat, mely egyben kollektív és univerzális, hisz a körülöttünk lévőkre hat, és láncreakciószerűen továbbvisz, -rezget egy így akár örökérvényűvé váló jelenséget.

Lendva, 2011 forró nyara. Kiragadva eredeti vagy legalábbis eddigi környezetükből, módszereikből, a legtöbb alkotó merőben újat produkált nekünk, talán önmaga számára is meglepetést okozva ezzel az új hozzáállással: az új formákkal, színekkel, felületekkel és témákkal. Nagy kihívás ez egyben, hisz nem mindig, nem feltétlenül sikerülhet ez így, mert nagyon perszónális, sőt kényes szituációról van szó: intim kitarukozás, feltárulkozás és kompromisszumok elfogadása, az én, az ego egy részének feláldozása, feloldása, a közösség számára, egy új, ezen túli, mélyebb – vagy magasabb intelligencia megtalálása érdekében.

Úgy látszik, a megkívánt összekapcsolódás ez úttal zökkenőmentesen sikerült. Hihetetlenül lelkes és lelkiismeretes csapat forrt össze a résztvevő művészek: Alexandra Carter (Amerikai Egyesült Államok), Pierre

Alexandra Carter
(USA)
- Susannah Stark (United
Kingdom):
OXO

Chaumont (Kanada), Erika Miklósová (Szlovákia), Francisco Perez (Chile), Piotr Rambowski (Lengyelország), Alana Richards (Írország), Susannah Stark (Egyesült Királyság), Szántó István (Magyarország) között.

Ezen alkotók szinte már nem csak párban, hanem – persze a tandem-alkotás szabályait is betartva – óhatatlanul valamennyiükre hatva, egy mindenen átívelő, nagy, közös művet hoztak létre. Jöjjenek azok az objektív, egyben mégis személyes benyomások, amelyek műveiket és önmagukat jellemzik: az erőteljes, expresszív, szuggesztív kifejezés, megfogalmazás, erős, tiszta vagy tüzes színek, feltűnő, markáns formák – sok kis finom, rebbenékeny motívummal kiegészítve, néhol szürreális, álomszerű érzésekkel feloldva ezt. Ebből a lelkesedésből fakadhat e felfokozott hangvétel, látásmód és az erő. Egymást stimulálták – valamint e csodás környezet is, velük kölcsönhatásban szikrákat csíholt belőlük. Számos képben ráadásul ennek közvetlen lecsapódása, személyes átélése tűnik fel a lokális jegyek, jellegzetességek jelszerű, de jól felismerhető megörökítésével. Naplók egyben eme művek és valamiféle vászonra rótt jegyzetek, töredékek,

emlékek, nyomok, nyomhagyások: itt voltunk, itt alkottunk, ez legyen feledhetetlen. Valószínű így élnek tovább e művek is, ez az értelme, többek között, a saját munkásságból történő kiragadásnak. Talán a művész továbbvisz, megőriz elemeket mindebből elkövetkező alkotói periódusában. És ne feledjük, végül, micsoda kapcsolatok születtek az együtt töltött idő és munkálkodás nyomán – talán életre, életműre kihatók. És még némi személyes: ez az egész itt egy komplex Lendva-élmény. A művészek és az ugyanilyen lelkes, sőt, évtizedek óta aktív ötletgazdák, szervezők, az igazgató, a kurátorok, munkatársaik, e megkapó, már-már mágikus közeg – a mágián innen pedig a nagyon is praktikus szakmai felkészültség és technikai ellátottság professzionalitása. És a mindent körbeölelő tisztelet és szeretet, mely viszi az egészet. Ez, és a köszönet jelen van a művekben is.

(Lendva, 2011.július 15.)